Jourová a spol. se chápou nástrojů mimo proces demokratického rozhodování. Jde o zvůli!

- CZ24 News | 2. srpna 2020

ČESKO: Věra Jourová, ministryně na eurounijním "ministerstvu lásky" jednala s panem Zuckerbergem, zakladatelem Facebooku, o regulaci digitálních společností a o "boji s dezinformacemi. To není nová zpráva, udála se už před koronavirem. Ovšem úsilí eurounijních představitelů rozhodovat o tom, co smí být veřejnosti sděleno, je stále aktuálnější a vylučuje pochybnost, že jde nástroj upevňování totality. Karel Havlíček Borovský před 170 lety napsal: "Nepotřebují víc než možnost vydávat noviny." Byl totiž nebezpečný liberál a CK orgány chtěly "klid na práci". Totiž nejpodstatnějším rysem totality je právě potlačování možnosti svobodného vyjádření byť s výjimkami stanovenými zákonem přijatým demokraticky zvolenými zástupci občanů.

Jourová a spol. se totiž chápe nástrojů mimo proces demokratického rozhodování. Jde o zvůli. Náplň práce si domluvila s paní von der Leyen, zvolenou převahou sedmi hlasů ze 750. Na rozdíl od občanů a právnických osob, které mohou činit vše, co zákon nezakazuje, státní moc smí činit jen to, co jí zákon ukládá. Paní Jourová navíc není představitelem žádného státu, ale jen organizace založené mezinárodními smlouvami (EU).

Překážení šíření názorů a informací, které nejsou v rozporu se zákonem, je nepřípustné. Pokud je šíření názorů nebo informací v rozporu se zákonem (utajované skutečnosti, šíření poplašné zprávy, atd.), musí o překážení v šíření rozhodnout orgán, který je k tomu ze zákona zmocněn. Musí být konstatováno, jak nebo čím je informace nebo projevený názor v rozporu se zákonem a případné rozhodnutí musí být nezávislým orgánem přezkoumatelné. Takový je demokratický proces. Anonymní konání bez zákonného zmocnění je nepřípustné. Není přijatelné, aby takové rozhodnutí činil provozovatel sociální sítě na základě jakési dohody s komisařkou Jourovou.

Tvrzení, že je-li Facebook nebo Youtube soukromý podnik, může si v něm provozovatel či majitel dělat co chce, je slaboduché. Nemůže a nedělá. Nesmí například libovolně nakládat s osobními daty, která získal. Tím méně může rozhodovat o tom, co je nebo není dezinformace. Pokud je podezření, že jde o pomluvu nebo šíření poplašné zprávy, může dotčená osoba (nebo jiná s aktivní legitimací) podat trestní oznámení nebo žalobu a prostřednictvím orgánů činných v trestním řízení může dosáhnout satisfakce a/nebo potrestání viníka. Soud může také vydat předběžné opatření a prakticky ihned zabránit šíření, tedy dříve než proběhne zdlouhavé dokazování.

Vymazání informací a vyloučení nezávislých publicistů se však děje bez sdělení konkrétního důvodu. Není tedy jasné, proti čemu argumentovat, není kam se odvolat. Zmínka o rozhodování mezi dobrem a zlem je vrchol drzosti. Kdo chce takto samozvaně rozhodovat, sám představuje zlo, a "dobro", které nabízí, je upevnění totality a vítězství ideologií, které většina občanů nevyznává.

V roce 1968 jsme v deváté třídě základní školy v občanské výchově dostali za úkol přemýšlet, máme-li v ČSSR svobodu slova. Děda mi k tomu řekl: "Samozřejmě, že máme svobodu slova, to ale neznamená, že by ses mohl svobodně bez rizika vyjadřovat." I dnes máme svobodu slova. Je zakotvena ve Všeobecné deklaraci lidských práv. Cenzura je zakázána (zrušena zákonem č. 86/1990 Sb.) Ale provádí se. Svoboda je omezena prý kvůli "národní bezpečnosti." Musí totiž být zajištěno, aby ti, kteří vládnou, vládli i nadále. Vše, co ohrožuje tuto jistotu, je národně nebezpečné. Také se má prý bránit projevům nenávisti. Projevy nenávisti k nezávislým projevům myšlení jsou tolerovány. Nejde o prkotinu, jde o demokracii. Pokud občané nebudou mít přístup k informacím potřebným pro jejich rozhodování a možnost být informováni o různých názorech, jsou dezinformováni jednostrannými informacemi a nemohou se správně rozhodnout ke svému prospěchu. Informovat jednostranně znamená dezinformovat. Oprávněný zájem občanů na přesných informacích v

dostatečném rozsahu a možnost seznámit se s různými názory musí být chráněn. Jsem přesvědčen, že překážení v šíření názorů a informací, jejichž šíření není nezákonné, musí být trestné a to i ve fázi přípravy.
Román George Orwella “1984” jsme zvyklí chápat jako hrůznou fantazii. Jenže “ministerstvo pravdy” se už utváří a ideopolicie koná. Základem je totalitní ideologie. Vraždění osob s duševními poruchami v letech 1940-1941 proběhlo v Německu a Rakousku řízeně a velmi organizovaně bez zákonného zmocnění. Akce byla tajena, aktivně se na ní podílelo asi 500 ochotných. Opozice byla umlčena a likvidována. Zavražděno bylo v rámci jen této akce 70 243 osob. V totalitním státě jsou takové věci možné. V eurounii se snad zatím jen umlčuje.
Ivan David